

iga ühele mõõda koonu, kes walla läest raha tulevad nõudma!"

"Elagu uus wallawanem!" ütles keegi rõugearmilise mees ja tõstis klaasi förgile. "Tema wähendab walla wäjsa-minekuid! Elagu Jõe-Jaaf!"

"Elagu! Elagu!"

"Aga —, kui ma mitte ei täida, mis luban, siis —"

"Siis tömbame su üles . . ."

"Anname kätli peale!"

"Küsimme sul needgi udemelejed peast maha, mis sul veel alles on!"

"Mina ei peaks täitma! Ma ütlesin juba: Ma sõon oma mütssi ära!"

"Proosit, elagu!"

Ja jälle fölsiivid kaasid ning mehed jõivad ja liitsi-wad suure juuga tulewaise wallawanema tarkust ja rikkust.

Jüriaadu-Juhan tulus juba kõrisedes laua alla.

"Tema pea ei fanna midagi. See nüüd mõni mees on!"

"Hei, Jüriaadu-Juhan, mine kodu naese juurde; mits ja siia magama heidad!"

"Rahu, rahu!" lausus Jüriaadu-Juhan ja katkus noort-meest, kes teda õlgapidi raputas, tagasi törjuda.

"Kes puhkama on läinud, loj' puhkavad rahuga," arwas üks.

Walla läksjalg tuli förtsi.

"Hei, mehed, wallamaja juurde! Koosolek hattab!"

"Mis turat, koosolef, — säh, pisti potti! Ega sinugi suu järwest pole!"

"No, eks ta ära kulu fa!"

"Keda sa siis uueks wallawanemaks walid?"

"Wõi mina wanainimene team. Mina lannan aga walla läksjirjad talust talusse ja see on föti. Nul utsföti, kes valsa lätte maktab!"

"Aga, noh niijamutti; seda ja arvad?"

"Raudjepa-Kaarel, wot see olets küll mees! Tal on fonti, tal on mõistust!"

"Mis ja tühja jamad, sellest ei saa ühtegi wallawanemat. Ta on uhke, läib förtsis nina püstti, ei pisti potti, teisele fa ei osta. See on naene, ma ütlen!"

"Mis naene!" julges keegi noormees wahese rääkida.

"Raudjepa-Kaarelit ma juba teviadă ei laje. Wallawanemaks sunnib ta küll ja küll!"

"Ah jah, nüüd tuleb meeble — Raudjepa-Kaarel ju tema jugulane!"

"Sugulane!" hüüdisti wad mitmed forraga.

"Jee laikub Jõe-Jaagu ölut ja liibab Raudjepa-Kaarelt!"

"Ma wõin seda kütta, keda ma tahab."

"Aga ölut laikud meiega ühes!"

"Mis see ölu maktab, mis ma ära jõin?"

"Sul konnal ei olegi raha!"

"Ütelge kuraadid, mis maktab. Waadake, siin on raha-pung kui põrjas . . ."

"Mine tea, wäst on nõöbid . . ."

"Hei, förtsi-Jüri, mis maktab taks klaasi ölut!"

"Pudel kahelsa koplitut!"

"Siin on kahelsa koplitut, ehit ma küll pudelit ära ei joonud. Ühe klaasi eest saate jootraha!"

"Kellele su jootraha tarvis on, keda ja narrid!"

"Sind ja föiki!"

"Mind ja föiki! Mehed, kas te memmed olete, et seda enesele ütelda lajete!"

"Mõned ajus iivid juba nooremehale ümber.

"No, katkuge aga!"

"Ara larda, Märdi-Mihkel, ma sõon sinu poolt!"

"Mina fa! Katkuge puntuda!"

"Hei, Juhan, wiruta talle üts wästu wahtimist."

"Mehed, mis te tälitsete; minge mäele walimisele!" hüüdis walla läksjalg wahelse.

"Andke sellele fa, tema julgeb Raudjepa-Kaarelt kütta!"

Keegi andis läksjalaale mütssi selga.

"Kui teie siin fijilema halate, ma wirutan teid föiki minema."

"Sina pea lõuad, ehit muidu lõome su märsid kahorra!"

"Waata hullu, wõi tema julgeb wanameest rõugata!" tähendas walla läksjalg poolkaudu nalja tehess. "Kui mu tūmals teed, kes julle läksjedelid tätte fannab!"

"Andke Märdi-Mihhlile, andfe!"

Ja mehed läksiividgi tolltu. Kõrfsimees ja mõni lainem tahtsiivid küll lahutada, aga see ei aitanud. Kuulduiivid ainult tumedad mütshud ja hirmhud wändesõnad. Walla läksjalg katkus et punuma sai. Samuti hilisiivid la mõistisitud ulkesti wälja ja läksiivid.

Jõe-Jaagu pooltehoidjad aga idivad lahingut nii mis mürtsus, ja wiimati sai Jaak ise fa sooja fauna, nenda et